

prima instanță: S. Dimitriu
(Judecătoria Botanica mun. Chișinău)
instanța de apel: A. Panov, M. Anton, V. Negru
(Curtea de Apel Chișinău)

dosarul nr. 2ra-2081/17

ÎNCHEIERE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul: Svetlana Filincova
Judecătorii: Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Balan Petru,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Balan Petru
împotriva Întreprinderii Mixte „Moldcell” Societate pe Acțiuni cu privire la
apărarea drepturilor consumatorilor și repararea prejudiciului moral,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, prin care a
fost admis apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Moldcell” Societate pe Acțiuni,
casată hotărîrea Judecătoria Botanica mun. Chișinău din 23 noiembrie 2016 în
partea admiterii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărîri prin care
acțiunea a fost respinsă

c o n s t a ț ă:

La 17 decembrie 2015 Balan Petru a depus cerere de chemare în judecată
împotriva ÎM „Moldcell” SRL cu privire la apărarea drepturilor consumatorilor și
repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 13.03.2007 a fost încheiat
contractul de abonament privind prestarea serviciilor de telefonie mobilă cu plata
lunară de 30,60 lei, între utilizatorul Balan Petru și furnizorul rețelei și serviciului
de comunicații electronice - compania ÎM „Moldcell” SA.

Ulterior, la data de 03.01.2013, prin apel telefonic din partea unui
reprezentant al ÎM „Moldcell” SA a fost anunțat că se va modifica abonamentul cu
un altul, cu o plată lunară de 360 lei, dar care includea 2000 de minute în rețea și
200 minute naționale.

Invocă reclamantul că respectiva ofertă, fiind făcută prin intermediul unui
apel telefonic, fără a se propune un text de contract scris, a acceptat-o din greșeală,
fără a-i înțelege exact sensul. În opinia reclamantului, această acțiune a pârâtului ca
prestator de servicii, a constituit un exemplu de practică comercială incorectă și
înșelătoare în raport cu un consumator.

Astfel, la 04.01.2013 abonamentul deja a fost modificat, nefiindu-i expediat
nici un text de contract sau înștiințare scrisă despre modificarea condițiilor
contractuale inițiale.

Peste o lună, la data de 1 februarie 2013, pârâtul a blocat serviciile de ieșire
din cauza neachitării serviciilor, iar la data de 2 aprilie 2013, numărul său GSM a

fost suspendat din motivul acumulării datoriei în sumă de 1259, 36 lei. Fără a-l anunța în prealabil, fără a-i remite o pretenție privind soluționarea amiabilă a litigiului, pârâtul a împuternicit compania de colectare și recuperare a datoriilor SRL „Incaso” să colecteze datoria acumulată pentru prestarea serviciilor GSM de la dînsul.

Totodată, pârâtul furniza fără acordul său datele sale personale companiei de colectare menționată, prin aceasta încălcînd prevederile art. 5 din Legea cu privire la protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08.07.2011.

La data de 24.07.2013 compania SRL „Incaso” a transmis o notificare despre datorie și a solicitat adăugător de la debitor compensarea costurilor suportate în procesul de colectare a datoriei care constituiau suma de 500 lei.

Ulterior, a fost anunțat că contractul de abonament a fost reziliat unilateral de către ÎM „Moldcell” SA, fără a fi notificat printr-o declarație scrisă.

Menționează că la data de 02.12.2013, compania de colectare a datoriilor a expediat notificarea despre datorie, la care a răspuns la data de 14.12.2013, că intenționa să achite datoria acumulată față de ÎM „Moldcell” SA, nu și costul pentru procedura de colectare a datoriei în contul „Incaso” SRL, deoarece nu era parte la nici un contract de mandat cu aceasta, respectiv nu avea nici o datorie față de SRL „Incaso”.

În anul 2015 datoria față de ÎM „Moldcell” SA a fost achitată definitiv, însă numărul GSM nu a fost reactivat deoarece pârâtul invoca că ar avea o datorie nestinsă față de SRL „Incaso”.

La data de 05.05.2015, a expediat o pretenție în adresa ÎM „Moldcell” SA solicitînd reactivarea numărului său în cel mai scurt timp posibil, motivînd că nu are nici o datorie nestinsă față de ÎM „Moldcell” SA pentru care numărul său de telefon ar mai putea fi suspendat, potrivit condițiilor contractuale. Totodată, a solicitat de la ÎM „Moldcell” SA o copie a contractului de abonament privind prestarea serviciilor de telefonie mobilă încheiat la 13 martie 2007.

Prin scrisoarea de răspuns la pretenție, expediată la data de 15.05.2015, pârâtul ÎM „Moldcell” SA a respins cerințele sale invocînd că în conformitate cu legea privind păstrarea actelor, solicitarea de a primi copia respectivului act nu poate fi satisfăcută, în conformitate cu prevederile Legii comunicațiilor electronice nr. 241-XVI din 15.11.2007, art. 20, al. (3) lit. c) - furnizorii de rețele și/sau servicii de comunicații electronice, indiferent de tipul de proprietate, sînt obligați să păstreze toate informațiile disponibile, generate sau procesate în procesul furnizării propriilor servicii de comunicații electronice, necesare pentru identificarea și urmărirea sursei de comunicații electronice, identificarea destinației, tipului, datei, orei și duratei comunicației, identificarea echipamentului de comunicații al utilizatorului sau al altui dispozitiv utilizat pentru comunicație, identificarea coordonatelor echipamentului terminal de comunicații mobile și să asigure prezentarea acestor informații organelor împuternicite în condițiile legii. Informațiile ce țin de serviciile de telefonie mobilă sau fixă vor fi păstrate o perioadă de un an, iar cele ce țin de rețeaua Internet - de 6 luni. Obligația de păstrare se referă inclusiv la tentativele de apel eșuate.

Sușține reclamantul că o astfel de lege de păstrare a actelor nu există în Monitorul Oficial, iar trimiterea făcută la art. 20 al. (3) lit. c), nu prevede interzicerea transmiterii unei copii a contractului de abonament persoanei care este parte la acest contract. Mai mult decât atât, termenul de 6 luni invocat de pârât nu se referă la contracte ci la informațiile privind serviciile de telefonie - apeluri, SMS-uri etc., nu și la contracte de abonament scrise, care sunt acte primare și se păstrează pe toată durata executării lor.

Reclamantul invocă faptul, că nu are nici o datorie nestinsă față de pârât. Toate minutele naționale și minutele în rețea pentru care a achitat pârâtului suma de 1259, 36 lei, nu au fost consumate și datorită faptului că serviciile sunt suspendate nu pot fi consumate. Prin urmare, a plătit pentru un serviciu pe care pârâtul refuză să-l presteze. Pârâtul a abuzat de calitatea sa de prestator de servicii de telefonie mobilă și i-a încălcat drepturile fundamentale ca și consumator al acestor servicii. Neremiterea unei copii ale contractului la care este parte, încălcarea cerințelor legale și contractuale de soluționare pe cale amiabilă a litigiului, implicarea și transmiterea datelor cu caracter personal fără consimțământul său unei companii de colectare a datoriilor cât și obligarea reclamantului la achitarea pentru serviciile acesteia, lipsa de notificare a reclamantului cu privire la rezilierea contractului de abonament, nereactivarea numărului de telefon odată ce datoria față de pârât a fost stinsă - toate aceste momente denotă faptul că pârâtul, în mod evident, abuzează de drepturi și acționează în detrimentul și împotriva intereselor sale.

Menționează reclamantul că pârâtul este obligat să presteze serviciul pentru care ca și consumator a plătit și nu a consumat minutele de comunicare achitate în avans. Conform art. 58 alin.(2) și alin.(3) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241 din 15.11.2007 furnizorul de servicii este obligat să informeze în scris utilizatorul final abonat despre modificările în condițiile contractului cu cel puțin o lună înainte de intrarea în vigoare a acestora, inclusiv despre dreptul acestuia de a rezilia contractul încheiat, fără a fi penalizat, în cazul în care nu acceptă noile condiții, cu excepția cazului în care se stabilesc condiții mai favorabile pentru utilizator. Dacă utilizatorul final abonat a fost informat în scris despre modificările în condițiile contractului propuse de furnizor și nu este de acord cu acestea, el este în drept să rezilieze contractul încheiat fără a fi penalizat.

Conform art. 5 al. (1) al Legii privind protecția datelor cu caracter personal nr. 133 din 08.07.2011, care prevede că prelucrarea datelor cu caracter personal se efectuează cu consimțământul subiectului datelor cu caracter personal, ÎM „Moldcell” SA nu a avut dreptul de a transmite datele cu caracter personal companiei SRL „Incaso”, fără consimțământul său, decât dacă s-ar fi negociat în contract despre o astfel de împuternicire. Mai menționează că nu poate fi obligat la achitarea costurilor pentru procedura de colectare a datoriei, întrucât se află în raporturi contractuale doar cu ÎM „Moldcell” SA și nu a fost vreodată parte la vreun contract de mandat care ar viza și SRL „Incaso”, deci condiționarea de către pârât a reluării serviciilor de achitarea sumei de 500 lei, către compania de colectare o consideră neîntemeiată și ilegală.

Solicită reclamantul obligarea pîrîtului să activeze numărul GSM înregistrat pe numele său cu cuantumul de minute în rețea și naționale neconsumate de la data suspendării serviciilor – 02 aprilie 2013, repararea prejudiciului moral – 10 000 lei, interzicerea pîrîtului de a înstrăina numărul de telefon altor persoane pînă la soluționarea litigiului în fond.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23.11.2016 a fost admisă parțial acțiunea, dispunându-se obligarea ÎM „Moldcell” SA să activeze numărul de telefon XXXXX, înregistrat pe numele reclamantului în baza contractului dintre părți din 13.03.2007, cu cuantumul de minute în rețea și naționale neconsumate, de la data suspendării serviciilor - 02 aprilie 2013. În rest, cererea s-a respins ca fiind neîntemeiată. S-a încasat din contul ÎM „Moldcell” SA în beneficiul statului, taxa de stat compensată în mărime de 100 lei.

La data de 06.12.2016 ÎM „Moldcell” SA a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 23.11.2016, solicitând casarea ei cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Balan Petru, de asemenea, a declarat apel nemotivat împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea hotărîrii primei instanțe în partea respingerii pretențiilor și emiterea în această parte a unei noi hotărîri de admitere a solicitărilor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 nu s-a dat curs cererilor de apel declarate de părți, acordîndu-le termen de 7 zile din data recepționării încheierii pentru înlăturarea neajunsurilor și prezentarea apelurilor motivate și prezentarea de către ÎM „Moldcell” SA a taxei de stat în sumă de 75 lei, ședința următoare fiind stabilită pentru data de 23 martie 2017, ora 11:00.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017 a fost restituit apelul declarat de Balan Petru din motivul că nu a înlăturat în termen neajunsurile admise la depunerea cererii de apel indicate în încheierea din 09 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017 a fost admis apelul declarat de ÎM „Moldcell” SA, casată hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 23 noiembrie 2016 în partea admiterii acțiunii și emiterea în această parte a unei noi hotărîri prin care acțiunea a fost respinsă. S-a încasat de la Balan Petru în beneficiul ÎM „Moldcell” SA taxa de stat achitată în sumă de 75 lei.

La 06 iunie 2017 Balan Petru a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2017, solicitînd casarea acesteia și menținerea hotărîrii primei instanțe.

Consideră recurentul că la adoptarea soluției, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Susține că instanța de apel nu a luat în considerare la aprecierea juridică a circumstanțelor pricinii că intimatul ÎM „Moldcell” SA nu avea dreptul să refuze în reactivarea numărului său de telefon cu soldul de minute în cont egal cu suma de 1259,36 lei, deoarece contractul de abonament privind prestarea serviciilor de telefonie mobilă pentru numărul GSM nu a fost reziliat.

La materialele cauzei civile nu există nici o notificare recepționată de el ca și consumator de servicii privind rezilierea contractului respectiv. Ceea ce este la materialele cauzei civile, este doar o notificare despre datorie cu preîntîmpinarea

despre o posibilă reziliere dacă nu se achită datoria. Prin urmare, nefiind reziliat, contractul de abonament privind prestarea serviciilor de telefonie mobilă pentru numărul GSM este valabil.

Menționează că reieșind din conținutul contractului semnat de către părți și normele civile privind forma contractului și modalitatea de modificare a contractelor sinalagmatice, nu era legală modificarea operată unilateral de intimat la contractul menționat în rezultatul unei discuții la telefon.

Acest litigiu, fiind unul privind protecția drepturilor consumatorului de servicii de telefonie mobilă, instanța de apel urma să ia în considerație ilegalitățile comise de către intimatul - prestator de servicii în relațiile cu clienții fideli manifestate prin: suspendarea numărului GSM folosit aproximativ 6 ani ca urmare a majorării contractului de abonament de aproape 12 ori fără a respecta forma scrisă a contractului de abonament al cărui sumă depășea 4000 lei anual și a acorda clientului cel puțin o copie a acestuia în care să fie descrise obiectul contractului, drepturile și obligațiile părților; rezilierea contractului de abonament fără respectarea procedurii prealabile de notificare a clientului despre rezilierea contractului; transmiterea datelor personale terțelor persoane fără consimțământul său și fără existența unor astfel de prevederi la încheierea contractului de abonament din 13 martie 2007.

Recurentul susține că instanța de apel nu a luat în considerare faptul că dînsul ca și consumator de servicii de telefonie mobilă, a achitat suma de 1259,36 lei în contul unor minute naționale și internaționale pentru numărul de telefon GSM. Această sumă a fost achitată, iar numărul de minute nu a fost consumat.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului declarat de Balan Petru în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța

judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Balan Petru nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Balan Petru.

În conformitate cu art. art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Balan Petru se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru